

[Aage Fogh.]

at hvis landbruget ønskede det, kunne skatten gøres konjunkturbestemt, men jeg er meget betænkelig ved at gennemføre en ændring, der uden at skabe tilfredshed og ro inden for vort hovederhverv vil give store særfordele for det helt store landbrug, der ikke har det behov. Jeg står her med et udmærket blad, der hedder Tolvmandsbladet — det er godsejerforeningens tidskrift. Det indeholder en udmærket artikel med en redegørelse for det sidste års regnskabsresultater, det år, der omfatter den dårlige høst i 1959. Det fortæller, at gårde på over 100 ha i gennemsnit har haft en indtægt af gældfri ejendom på 67 000 kr. De har haft en renteudgift på 15 000 kr., de har haft en nettoinvestering på 16 000 kr., og de har derefter haft 35 700 kr. til sig selv; i gennemsnit for 5 år ligger disse i øvrigt på lige ved 40 000 kr. i indtægt. Det er dem, vi nu letter de faste skatter for, så det virkelig betyder noget. Det var disse gårde, der i fjor betalte 19 600 kr. i faste skatter, og det er dér, vi sætter lettelsen ind.

For husmændenes vedkommende, landbrug under 10 ha, ligger forholdene sådan, at deres personindkomst er 8 000 kr., deres investering 1 125 kr., og de svarer 700 kr. i faste skatter. Enhver kan vistnok selv beregne, hvad en lettelse på 13-14 promille, som der nu her er tale om, vil betyde. Det betyder med et rundt tal 40 kr. eller lidt mere pr. ha. Det tæller noget for herremanden, men det tæller ikke noget for husmanden. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Anders Andersen, der jo er en mand med megen indflydelse andre steder — ja, selvfølgelig også her, men som præsident i endnu højere grad andre steder — at det ærede medlem skulle studere den udmærkede beretning, der kommer fra De Jyske Landboforeninger. Den fortæller mange ting, som vi kunne udnytte. Den fortæller bl. a. — og det er den alvorligste tale for mig — at forskellen mellem dem, der kan, og dem, der ikke kan få noget ud af landbrug, bliver større og større fra år til andet.

For 10 år siden var det sådan, at forskellen var 9 000 kr. fra den dårligste til den bedste tredjedel; sidste år var det 16 000 kr. Hvad vil det sige, ærede medlem? Det vil sige, at hvis vi skal gøre noget for at redde land-

brugets økonomi, så er spørgsmålet ikke at lette faste skatter både for dem, der har en god økonomi, og for dem, der har en dårlig økonomi, men at sætte ind for at hjælpe dem, der ikke har produktionsmidlerne i orden, så er det penge, der skal til, for at produktionsmidlerne kan udbygges. Hvis vi kunne enes om det, ville det være meget vigtigt.

Derfor vil jeg gerne sige til de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. Anders Andersen, at jeg anser det for en hovedopgave først at løse problemet om faste skatter og få det lagt til side, for det er ikke afgørende for landmændenes økonomi, og derefter tage op til overvejelse, ikke en tilskudsordning, men en ordning, der har til hensigt at bringe produktionsapparatet i orden for de landmænd, der har vanskeligheder i dag, for at prøve at klare fremtiden på en måde, der kan være til gavn for både den enkelte landmand og for samfundet.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Jeg har ikke kunnet undlade i eftermiddags specielt at bemærke den ganske særlige stemmeføring, som de to store oppositionspartiets ordførere, de ærede medlemmer hr. Thisted Knudsen og hr. H. C. Toft, har gjort brug af, netop set i sammenhæng med, at slutresultatet af deres bedømmelse af regeringsforslagene og de ændringsforslag, vi møder med i dag, jo alligevel bliver, at de ærede medlemmer må sige, at man vil ikke stemme imod regeringspartiernes ændringer. Jeg har også forstået de ærede medlemmer sådan, at man heller ikke vil stemme imod regeringens forslag, når de kommer til endelig afstemning, og det har bestyrket i hvert fald min opfattelse af, at de forslag, som er fremsat af regeringen, med de ændringer, som jeg venter vedtaget i dag, er gode forslag, også betydelig bedre end de ændringer, som de to oppositionspartier foreslår ved anden behandling, og som jeg gerne vil gøre nogle enkelte bemærkninger om.

Må jeg begynde med først at bringe udvalget en tak for det forcerede arbejde, som udvalget har påtaget sig. Jeg sagde det ved første behandling — og jeg tror, vi alle sammen har haft den indstilling — at over for det problem, vi her stod med,